

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJA LUCI
Broj: 11 0 U 038375 25 U
Dana, 20.05.2025. godine

Okružni sud u Banjoj Luci, sudija Sanela Koričić, uz učešće zapisničara Zubović Ljiljane, u upravnom sporu po tužbi Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH, Krfska br. 64 e, Banjaluka (u daljem tekstu: tužilac),

radi poništenja rješenja broj: 06.11/059-761/24 od 10.02.2025. godine, Ministarstva finansija Republike Srpske (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu odobravanja pristupa informacijama, dana 20.05.2025. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se uvažava i osporeni akt poništava.

Tuženi je tužan tužiocu nadoknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 1.325,00 KM, sve u roku od 30 dana od dana prijema ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim aktom odbijena je žalba tužioca izjavljena na rješenje Ministarstva finansija Republike Srpske br. 06.11/059-761/24 od 13.01.2025. godine. Tim prvostepenim rješenjem tačkom 1. dispozitiva, udovoljava se zahtjevu tužioca kako slijedi: 1. informacija o ukupnim izdvajanjima za bruto plate i naknade za 2022. godinu i 2023. godinu, svih budžetskih korisnika je javna i dostupna u izvještajima o izvršenju budžeta koji su objavljeni na portalu Vlade RS i portalu Narodne skupštine RS: 2022. godina - rashodi za bruto plate zaposlenih u Ministarstvu finansija RS, su ukupno iznosili 6.074,040 KM, rashodi za bruto naknade troškova i ostalih ličnih primanja zaposlenih po osnovu rada su iznosili 268.258 KM i rashodi za naknadu plata za vrijeme bolovanja, roditeljskog odsustva i ostalih naknada plata iznosili 136.653 KM; za 2023. godinu - rashodi za bruto plate zaposlenih u Ministarstvu finansija RS, su ukupno iznosili 6.413,526 KM, rashodi za bruto naknade troškova i ostalih ličnih primanja zaposlenih po osnovu rada iznosili su 182.197. KM i rashodi za naknadu plata za vrijeme bolovanja, roditeljskog odsustva i ostalih naknada su iznosili 189.000 KM. Tačkom 2. dispozitiva prvostepenog rješenja je navedeno da je Ministarstvo finansija RS zaključilo ugovor o radu 2022. godine sa ukupno 3 lica, od kojih 2 sa visokom stručnom spremom, a jedno sa srednjom stručnom spremom: DBA administrator u Odsjeku za aplikativni softver u Odjeljenju za informacionu tehnologiju u Sekretarijatu Ministarstva finansija, VSS; Viši stručni saradnik za praćenje javnog sektora u Odsjeku za izradu, izvršenje i analizu budžeta Republike Srpske u Odjeljenju za plan i izvršenje budžeta RS u Resoru za budžet i javne finansije, VSS i stručni saradnik za računovodstvene operacije na nivou Glavne knjige trezora u Odsjeku za računovodstvo u Odjeljenju za računovodstvo u Resoru za trezor, SSS. U toku 2023. godine

ugovor o radu je zaključen sa 4 lica i to sa 3 lica visoke stručne spreme i jednim licem srednje stručne spreme; viši stručni saradnik za platni promet u Odjeljenju za bankarski sistem u Resoru za finansijski sistem, VSS; viši stručni saradnik za normativne poslove u Odsjeku za upravno pravne i normativne poslove u Odjeljenju za pravne poslove iz oblasti javnih prihoda u Resoru za fiskalni sistem, VSS; načelnik odjeljenja za računovodstvo i reviziju u resoru za računovodstvenu reviziju, VSS i službenik za protokol u Odsjeku za administrativne poslove u Odjeljenju za ljudske resurse, administrativne i opšte poslove u sekretarijatu Ministarstva finansija, SSS. Plate zaposlenih se obračunavaju po pripadajućem koeficijentu u skladu sa Zakonom o platama zaposlenih u organima uprave RS („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 66/18, 105/19, 119/21, 68/22 i 132/29). Stručni saradnici sa srednjom stručnom spremom: od 01.01.2022. do 31.07.2022. godine, koeficijent za utvrđivanje plate bio je 13,13; od 01.08.2022. do 31.12.2022. godine 14,62, a od 01.01.2023. godine je 15,35. Stručni saradnici sa visokom stručnom spremom: od 01.01.2022. do 31.07.2022. godine, koeficijent za utvrđivanje plate je 23,37 a od 01.08.2022. godine koeficijent za utvrđivanje plate je 24,86 KM. Imajući u vidu da je članom 136. stav 3. Zakona o radu, propisano da pojedinačne isplate plata naknada i drugih primanja nisu javne, ministarstvo ne može dostaviti pojedinačne plate i naknade. Svako fizičko lice prilikom zapošljavanja ima pravo na zaštitu ličnih podataka. Tačkom 3. dispozitiva rješenja je određeno da Ministarstvo finansija tokom 2021, 2022. i 2023. godine, nije imalo zaključenih ugovora o djelu. Obavezan je tužilac da Ministarstvu finansija dostavi broj računa na koji će se uplatiti troškovi postupka u iznosu od 200,00 KM.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac osporava zakonitost donesenog akta zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede pravila postupka i pogrešne primjene materijalnog propisa, te iz razloga što je tužiocu osporenim aktom povrijeđeno pravo na pristup informacijama, koje je garantovano Ustavom BiH i članom 10. Evropske konvencije o ljudskim pravima. U tužbi navodi da osporenim aktom nije razmotren nijedan žalbeni razlog, što predstavlja kršenje člana 230. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu: ZOUP). Ističe da je žalbom ukazano da prvostepeno rješenje nije doneseno u skladu sa članom 50. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), te da Ministarstvo finansija Republike Srpske nije postupalo u skladu sa pravnim shvatanjem suda datom u presudi Okružnog suda Banjaluka br. 11 0 U 037289 24 U od 13.12.2024. godine, kojom je tuženi upozoren da nije primijenio odredbe članova 5., 6., 9., 10. i čl. 14. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama. Žalbom je prigovoreno da se u obrazloženju prvostepenog rješenja ne navodi zakonski osnov za status izuzeća informacije za pristup informacijama, koji je ponovo odbijen bez da je sproveden test javnog interesa. Takođe prvostepeno rješenje ne sadrži ni pravilnu pouku o pravnom lijeku, što je protivno odredbi člana 144. stav 3 tačka b) Zakona o slobodi pristupa informacijama. Dalje je žalbom prigovoreno da prvostepeni organ nije pravilno primijenio odredbu člana 14. stav 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama, zatim da nije sproveo test javnog interesa na način kako to predviđa odredba člana 9. stav 2. istog zakona, da nije postupano po pravilima postupka, da činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno, niti su pravilno primijenjene odredbe ZOUP-a i Zakona o slobodi pristupa informacijama. Ističe da u osporenom aktu nije konstatovan nijedan od nabrojanih žalbenih razloga, te su i prvostepeni i drugostepeni organ odbili pristup informacijama, na način koji je suprotan članovima 4. i 5. Zakona o slobodi pristupa informacijama, te tužiocu nije odobren pristup informacijama o imenima i prezimenima lica koja su zasnovala radni odnos u Ministarstvu, bez ikakvog obrazloženja.

Pozivanje prvostepenog rješenja na odredbu čl. 136. stav 3. Zakona o radu RS je pogrešno, jer tuženi nije pravilno utvrdio da tužilac traži da mu se dostavi informacija o pripadajućoj osnovnoj plati, a ne informacija o pojedinačnoj isplati plate. U dijelu rješenja, kojim tužiocu nije odobren pristup informacijama o ugovorima o djelu, tužilac je upozorio da je prekršeno načelo istine iz čl. 8. ZOUP-a, iz razloga što je žalbom ukazano da iz Izvještaja Glavne službe za reviziju javnog sektora RS, proizlazi da su u 2021., 2022. i 2023. godini bilježeni rashodi za ugovore o djelu, a prvostepenim rješenjem je navedeno da u tom periodu Ministarstvo nije zaključivalo ugovore o djelu. Predlaže da sud donese presudu kojom se tužba uvažava i osporeni akt poništava, te da sud riješi stvar presudom u skladu sa članom 51. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), te obaveže tuženog da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora.

Tuženi je na zahtjev suda dostavio odgovor na tužbu i spis predmetne upravne stvari, u kojem navodi da u cijelosti osporava tužbu i u nastavku odgovora iznosi sadržaj prvostepenog rješenja, te ističe da smatra netačnim navode tužioca da Ministarstvo finansija RS nije dostavilo podatke o platama kao informaciju o izdvajanjima iz budžeta za bruto plate, jer je vidljivo da je to dostavljeno u dopisu koje je ovo Ministarstvo dostavilo dana 21.08.2024. godine. Ukazuje, da tužilac u tužbi navodi prvostepeni i drugostepeni organ, smatrajući Ministarstvo finansija i prvostepenim i drugostepenim organom, što nije tačno, jer je organizaciona struktura Ministarstva finansija takva, da unutar Ministarstva ne postoji prvostepeni i drugostepeni organ, pa se samim tim dostavljeni odgovor od 21.08.2024. godine, ne može smatrati drugostepenom odlukom. Službenik za odnose sa javnošću je lice zaposleno u Ministarstvu i po opisu poslova zaduženo je za izradu nacrtu akata, ali navedeni službenik nije prvostepeni organ, a Ministarstvo finansija nije drugostepeni organ, kako tužilac navodi. Pored toga, Ministarstvo finansija RS je u aktu od 21.08.2024. godine, poučilo tužioca da je Ministarstvo dostavilo odgovore na sva pitanja, te u skladu sa Zakonom o slobodi pristupa informacijama uputilo tužioca da je za podnošenje žalbe nadležna institucija Ombudsmena. Dalje navodi, da je osporeni akt donesen u skladu sa pravnim shvatanjem suda datim u presudi Okružnog suda Banjaluka br. 11 0 U 037289 24 U od 13.12.2024. godine, te predlaže da sud tužbu odbije u cijelosti i tužioca obaveže da tuženom nadoknadi pripadajuće sudske troškove.

Ispitujući zakonitost osporenog upravnog akta u skladu sa odredbom iz člana 30. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), a nakon što je razmotrio spise predmeta ove upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz spisa predmeta proizlazi da je tužilac dana 19.04.2024. godine podnio Ministarstvu finansija RS zahtjev za pristup informacijama, pozivajući se na odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama, tražeći da mu se dostave sljedeće informacije: informacija o ukupnim izdvajanjima za bruto plate i naknade za 2022. i 2023. godinu; informacija o zaposlenicima sa kojima je tuženi zaključio ugovor o radu tokom 2022. i 2023. godine (ime i prezime zaposlenika, radno mjesto, stepen školske spremne i informacije o pripadajućoj osnovnoj plati), te kopije ugovora o djelu koje je tuženi zaključio tokom 2021, 2022 i 2023. godine (iz ugovora da treba biti vidljivo ime i prezime angažovanog lica i iznos naknade, dok se lični podaci mogu anonimizirati). Tuženi je dana 12.07.2024. godine, dostavio tužiocu odgovor na postavljena pitanja, navodeći u odgovoru da informacija o ukupnim izdvajanjima za bruto plate i naknade za 2022. i 2023. godinu svih budžetskih korisnika je javna i dostupna u izvještajima o izvršenju budžeta koji su objavljeni na portalu Vlade Republike Srpske i portalu Skupštine Republike Srpske. Nadalje, je odgovoreno da je tuženi zaključio ugovor o radu u 2022. godine sa ukupno

tri lica, od kojih dva sa visokom stručnom spremom, a jedno sa srednjom stručnom spremom, dok je u toku 2023. godine ugovor o radu zaključen sa četiri lica i to tri lica sa visokom stručnom spremom i jedno lice sa srednjom stručnom spremom, s tim da lične podatke zaposlenih ne može dostaviti imajući u vidu Zakon o zaštiti ličnih podataka, da se plate zaposlenih obračunavaju u skladu sa Zakonom o plata zaposlenih u upravi Republike Srpske, te da tuženi tokom 2021. 2022. i 2023. godine nije imao zaključenih ugovora o djelu. Na navedenu odluku tužilac je izjavio žalbu povodom koje je tuženi tužiocu dostavio podnesak formulisan kao „odgovor na dopis tužioca (žalba) broj: 24-FOI-133, koju odluku je tužilac osporavao tužbom u upravnom sporu u kojem je ovaj sud donio presudu broj 11 0 U 037289 24 U od 16.12.2024. godine kojim je tužba uvažena i osporeni akt poništen i tuženom naloženo da u roku od 50 dana od dana prijema presude donese novi akt, uvažavajući pravno shvatanje ovog suda i primjedbe suda u pogledu postupka. Postupajući u izvršenju navedene presude ovog suda, Ministarstvo finansija je donijelo rješenje broj 06.11/059-761/24 od 13.01.2024. godine (pogrešno označena godina kao 2024. umjesto 2025.) sa dispozitivom prethodno navedenog sadržaja. Na navedeno rješenje tužilac je izjavio žalbu koja je osporenim aktom odbijena kao neosnovana. U obrazloženju osporenog akta je navedeno da se tužilac obratio tuženom sa zahtjevom za dostavljanje informacije o ukupnim izdvajanjima za bruto plate i naknade za 2022. i 2023. godinu, za šta je Ministarstvo finansija RS, dostavilo potpunu informaciju, odnosno podatke za ukupna izdvajanja za navedene godine, čime je u potpunosti udovoljilo zahtjevu tužioca. Drugi zahtjev se odnosio na dostavljanje informacija o zaposlenima sa kojima je zaključen ugovor o radu tokom 2022. i 2023. godine (ime i prezime, radno mjesto, školska sprema i pripadajuća osnovna plata), za koje je Ministarstvo dostavilo podatke koji se odnose na stepen stručne spreme i način zasnivanja radnog odnosa, dok podatke o pripadajućoj osnovnoj plati lica, Ministarstvo nije dostavilo pozivajući se na odredbu člana 136. stav 3. Zakona o radu RS koja odredba predstavlja zakonski osnov za status izuzeća informacije od slobodnog pristupa, uz napomenu da se plate za zaposlene isplaćuju po koeficijentima i postupku propisanom Zakonom o platama zaposlenih u organima uprave Republike Srpske. Uzimajući u obzir postojanje izričite zakonske odredbe, odnosno člana 136. stav 3. Zakona o radu RS, odlučeno je kao u dispozitivu osporenog akta.

Osporeni akt nije pravilan, ni zakonit.

Odredbom člana 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 20/01, u daljem tekstu: ZOSPI), je propisano da svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da objavi takve informacije. Ovo pravo pristupa podliježe samo formalnim radnjama i ograničenjima kako je utvrđeno u ovom zakonu.

Članom 5. stav 1. ovog zakona je propisano da se izuzetak od objavljivanja tražene informacije utvrđuje samo u slučajevima kada nadležni javni organ: (a) utvrdi izuzetak u smislu članova 6., 7. ili 8., za cijelu informaciju ili dio informacije, i (b) odredi, nakon obavljenog ispitivanja javnog interesa u smislu člana 9., da objavljivanje informacije nije od javnog interesa.

Članom 6. istog zakona je propisano da nadležni javni organ može da utvrdi izuzetak, u slučajevima kada se otkrivanjem informacije osnovano može očekivati izazivanje značajne štete po legitimne ciljeve sljedećih kategorija u Republici Srpskoj: (a) interesi odbrane i sigurnosti, kao i zaštita javne bezbjednosti; (b) sprečavanje kriminala i svako otkrivanje kriminala i (v) zaštita procesa donošenja odluke od strane javnog organa u davanju mišljenja, savjeta ili preporuka od strane javnog organa, zaposlenog lica u javnom organu, ili svakog lica koje vrši aktivnosti za ili u ime javnog organa, a ne obuhvata činjenične, statističke, naučne ili tehničke informacije.

Članom 7. navedenog zakona je propisano da kada nadležni javni organ opravdano utvrdi da zahtjev za pristup informacijama uključuje povjerljive komercijalne interese treće strane, nadležni javni organ će dopisom, po hitnom postupku, obavijestiti treću stranu o pojedinostima zahtjeva. Dopisom se treća strana informiše o neposrednom objavljivanju informacija, osim ako treća strana, u roku od 15 dana od prijema ovog dopisa, ne odgovori u pisanoj formi da takve informacije smatra povjerljivim i navede razloge za štetu koja bi proistekla iz objavljivanja informacija. Nakon prijema takvog odgovora, nadležni javni organ će utvrditi izuzetak.

Članom 8. ZOSPI je propisano da će nadležni javni organ utvrditi izuzetak kada opravdano utvrdi da tražene informacije uključuju lične interese koje se odnose na privatnost trećeg lica.

Članom 9. stav 1. ovog zakona je propisano da će nadležni javni organ objaviti traženu informaciju, bez obzira na utvrđeni izuzetak, ako je to opravdano javnim interesom i uzeti u obzir svaku korist i svaku štetu koje mogu proisteći iz toga. Prema stavu 2. ovog člana u donošenju odluke da li je objavljivanje informacija opravdano javnim interesom, nadležni javni organ će razmotriti okolnosti kao što su (ali nisu ograničene na), svako nepoštovanje zakonske obaveze, postojanje bilo kakvog prestupa, sudsku pogrešku, zloupotrebu vlasti ili nemar u obavljanju službene dužnosti, neovlašćeno korišćenje javnih fondova, ili opasnost po zdravlje ili bezbjednost pojedinca, javnosti ili okoline. Shodno stavu 3. ovog člana, ako je utvrđeno da je objavljivanje traženih informacija, koju je nadležni javni organ utvrdio kao izuzetak u smislu člana 7. ili 8., u javnom interesu, nadležni javni organ će dopisom obavijestiti treću stranu da će informacije biti objavljene po isteku roka od 15 dana od dana prijema ovog dopisa. Treća strana će takođe biti dopisom obaviještena o pravu žalbe, nadležnom organu kome se žalba podnosi, uz neophodne informacije u vezi sa obraćanjem takvom organu, kao i krajnji rok i troškove za podnošenje žalbe. Treća strana će takođe dopisom biti obaviještena o pravu obraćanja Ombudsmenu Republike Srpske, a ovaj dopis će sadržavati sve neophodne informacije za obraćanje ovoj kancelariji.

Nadalje, članom 10. istog zakona je propisano da ako je dio traženih informacija utvrđen kao izuzetak, nadležni javni organ će izdvojiti takav dio i objaviti ostatak informacija, osim ako zbog ovog razdvajanja informacije nisu postale nerazumljive.

Postupanje nadležnog javnog organa po prijemu zahtjeva je propisano odredbom člana 14. ZOSPI, na način da prema stavu 1. ovog člana po prijemu zahtjeva za pristup informaciji, nadležni javni organ preduzima sve redovne mjere da prikupi zahtijevane informacije i razmotri sve činjenice i okolnosti koje su značajne za obradu zahtjeva, dok prema stavu 2. ovog člana ako se odobri pristup informaciji, bilo djelimičnoj ili cijeloj informaciji, nadležni javni organ dopisom o tome obavještava podnosioca zahtjeva. Dopisom se: a) obavještava podnosilac zahtjeva o mogućnosti ličnog pristupa informacijama u prostorijama nadležnog javnog organa, i b) obavještava podnosilac zahtjeva o mogućnosti umnožavanja, procjenjenim troškovima umnožavanja, te da se umnožavanje podnosiocu zahtjeva obezbjeđuje nakon izvršene uplate. Kada je umnožavanje informacije veoma složeno ili dugotrajno, umnožavanje se obezbjeđuje podnosiocu zahtjeva u vrijeme koje je prihvatljivo i za podnosioca zahtjeva i za nadležan javni organ; i/ili prilaže kopija tražene informacije kada se ona obezbjeđuje besplatno u smislu člana 16. ovog zakona. Ako se odbije pristup informacijama, bilo djelimičnoj ili cijeloj informaciji, nadležni javni organ, shodno stavu 3. ovog člana, dopisom o tome obavještava podnosioca zahtjeva, koji dopis treba da sadrži: zakonski osnov za status izuzeća informacije, uz navode članova ovog zakona na koje se poziva, kao i sva materijalna pitanja koja su važna za odluku, što uključuje i uzimanje u obzir faktora javnog interesa i obavještava podnosioca zahtjeva o pravu podnošenja žalbe određenom organu, a što uključuje neophodne podatke za kontakte sa takvim organom, krajnji rok za podnošenje žalbe, kao i troškove podnošenja žalbe.

Ovaj dopis upućuje podnosioca zahtjeva na pravo da se obrati Ombudsmenu Republike Srpske i sadrži neophodne podatke za kontakte sa ovom kancelarijom.

U konkretnom slučaju tužba tužioca osnovano ukazuje da je tuženi prilikom odlučivanja o zahtjeva istog za pristup informacijama, postupao suprotno prethodnim zakonskim odredbama. Među stranama je sporno da li je tuženi u obavezi da tužiocu udovolji u dijelu zahtjeva u kojem se traži dostavljanje spiska zaposlenih radnika (ime i prezime) i podatke o pripadajućoj osnovnoj plati lica primljenih u radni odnos u toku 2022. i 2023. godine.

Naime, svako fizičko i pravno lice, u smislu člana 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, dok svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da objavi takve informacije, pri čemu ovo pravo pristupa podliježe samo formalnim radnjama i ograničenjima kako je utvrđeno u ovom zakonu, tako da se u smislu odredbe člana 25. stav 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama, njime ne mogu ograničavati prava i obaveze koje su utvrđene Zakonom o slobodi pristupa informacijama. U konkretnom slučaju, tuženi se u spornom dijelu zahtjeva poziva na odredbe člana 136. stav 3. Zakona o radu RS kojim je propisano da pojedinačne isplate plata, naknada i drugih primanja nisu javne, međutim zahtjevom od 19.04.2024. godine tužilac je tražio informacije o pripadajućoj osnovnoj plati što nije identično pojedinačnoj isplati plate, kako to tuženi pogrešno poistovjećuje pri odluci da li su ti podaci izuzeti od javnosti. Zbog takvog pogrešnog zaključivanja, osnovan je navod tužbe da je činjenično stanje pogrešno utvrđeno, kao i navodi o pogrešnoj primjeni odredbe člana 9. i člana 14. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama, jer tuženi nije naveo materijalna pitanja koja su važna za odluku, uključujući i faktor javnog interesa, na šta tužba osnovano ukazuje. Navedeni zakon, svojim odredbama propisuje da su javni organi dužni da obezbijede pristup informacijama u cilju promocije transparentnosti i odgovornosti svog rada, izuzev ograničenja (izuzetaka) koji se tiču ličnih podataka lica na koje se traženi podaci ili informacije odnose, zbog zaštite njihove privatnosti, odnosno mogućih zloupotreba. Nesporno je da javno mišljenje treba i mora da ima saznanja o radu javnih organa, jer isti ne mogu biti izolovani od suda javnosti, s tim da je potrebno cijeniti okolnosti svakog slučaja, odnosno interese lica na koja se traženi podaci odnose. Znači, prilikom dostavljanja traženih podataka (ime i prezime zaposlenika tokom 2022. i 2023. godine) prioritet je poštovanje ličnih podataka lica na koje se zahtjev odnosi, pri čemu se pojam lični podaci u prvom redu odnosi na generalije tog lica, kao npr: jedinstveni matični broj, nacionalnost, bračno stanje, adresa stanovanja itd, a ne na njegovo ime i prezime. Znači, ime i prezime nekog lica, ne predstavlja lični podatak, već društvenu i zakonsku identifikaciju nekog fizičkog lica, pri čemu skup ličnih podataka o tom licu (ime i prezime) predstavlja bilo koju informaciju koja se odnosi na fizičko lice na osnovu koje je utvrđen ili se može utvrditi identitet nekog lica, a kako to propisuje odredba člana 3. Zakona o zaštiti ličnih podataka. Tražene informacije o pripadajućoj osnovnoj plati tih lica nisu isto što i informacija o pojedinačnoj isplati plate tih lica, tako da pozivanje na odredbu člana 136. stav 3. Zakona o radu RS kao zakonskog osnova za izuzeće tih informacija nije pravilno. Osim navedenih nepravilnosti, osnovani su i navodi tužbe kojim se ukazuje da je tuženi povrijedio odredbu člana 230. stav 2. ZOUP prema kojoj je tuženi dužan u obrazloženju drugostepenog rješenja ocijeniti sve navode žalbe, koju odredbu tuženi nije ispoštovao posebno u vezi informacije za dostavu ugovora o djelu koji su zaključivani tokom 2021, 2022. i 2023. godine iz razloga što je žalbom prigovoreno da iz Izvještaja Glavne službe za reviziju javnog sektora RS proizlazi da su u svim navedenim godinama bilježeni rashodi za ugovore o djelu, na koje navode se tuženi nije ni osvrnuo u obrazloženju osporenog akta, nego samo prihvatio navode iz prvostepenog rješenja

kojim je paušalno navedeno da Ministarstvo finansija tokom 2021, 2022. i 2023. godine nije imalo zaključenih ugovora o djelu.

U vezi navoda iz odgovora na tužbu kojim tuženi ukazuje na organizacionu strukturu tuženog, a vezano za formulaciju u tužbi kao „prvostepeni i drugostepeni organ“, sud ukazuje na odredbu člana 14. stav 3. tačka b) ZOSPI, koji zakon ima karakter propisa „lex specialis“ u odnosu na druge zakone, iz koje proizlazi da je u okviru postupka rješavanja o zahtjevu za odobravanje pristupa informacijama obezbijedena dvostепенost. Takođe, prema odredbi člana 19. ZOSPI proizlazi da o zahtjevu za odobravanje pristupa informacijama u prvom stepenu odlučuje službenik za informisanje javnog organa. Istina, ZOSPI ne propisuje koji je to organ koji odlučuje o žalbi, ali odredba člana 20. stav 1. tačka a) tog zakona upućuje na to da je javni organ dužan da donese Vodič u kome se navode, između ostalog, podaci o pristupu pravnom lijeku, a kojim Vodičem javnog organa se ne može isključiti pravo žalbe protiv prvostepenog akta kojim je odlučeno o zahtjevu za odobravanje pristupa informacijama iz razloga što je pravo na izjavljivanje žalbe garantovano odredbama ZOSPI, ZOUP i Ustavom Republike Srpske. Tužilac je u okviru svojih nadležnosti ovlašten da inicira i promoviše transparentnost rada javnih organa, u cilju zaštite javnog interesa i unapređenja, jačanja i odgovornosti rada javnih institucija, dok je tuženi kao javni organ dužan da mu omogući pristup traženim podacima (spisak zaposlenih radnika), štiteći pri tome lične podatke (generalije) lica na koje se traženi podaci odnose, u smislu člana 3. i 17. Zakona o zaštiti ličnih podataka, te ocijeniti i dio zahtjeva koji se odnosi na informacije o pripadajućoj osnovnoj plati tih lica, što će tuženi svakako imati u vidu prilikom ponovnog odlučivanja, zbog čega je ovu tužbu valjalo uvažiti i osporeni akt poništiti, a na osnovu ovlaštenja iz člana 31. stav 1. i 2. ZUS.

U smislu člana 50. ZUS, tuženi je u obavezi da odmah, a najkasnije u roku od 30 dana od prijema ove presude, donese novi upravni akt uvažavajući pravno shvatanje ovog suda i primjedbe suda u pogledu postupka.

Prijedlog tužioca da se upravni spor u ovom predmetu riješi u sporu pune jurisdikcije, ovaj sud nije prihvatio, jer u konkretnom slučaju sama priroda upravnog spora u kojem se ispituje zakonitost navedenog akta prema podacima u spisu, ne pružaju pouzdan osnov za donošenje presude u punoj jurisdikciji, pa nisu ispunjeni ni uslovi iz člana 31. stav 5. ZUS.

Odluka o troškovima spora, koje je sud dosudio tužiocu, temelji se na odredbi člana 5. i 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 63/11), a u vezi s članom 386. stav 1, 387. i 396. stav 1, stav 2. i stav 3. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13), s obzirom da je tužilac zastupan po punomoćniku (advokatu) u tužbi postavio opredjeljen zahtjev za naknadu troškova upravnog spora, koji troškovi se odnose na: sastav tužbe u iznosu od _____ paušalom od _____ koji su postavljeni i obračunati u skladu sa Tarifnim brojem 3 i 12 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 68/05), te troškovi takse na tužbu i presudu u iznosima od po _____

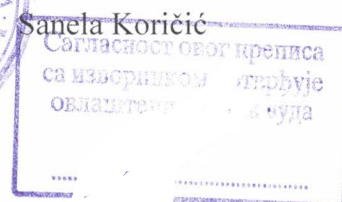
Zapisničar

Ljiljana Zubović

Sudija

Sanela Koričić

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJA LUCI
Broj: 11 0 U 038375 25 U
Dana, 20.05.2025. godine

UDRUŽENJE ZA BORBU PROTIV KORUPCIJE
„Transparency International u BiH“, BANJALUKA

-putem punomoćnika
Ul. Marije Bursać br. 1

Na osnovu člana 2. stav 4. Zakona o sudskim taksama i Tarifnog broja 23. stav 2. („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 73/08, 49/09, 67/13, 63/14 i 66/18), dostavljamo vam

N A L O G

Za plaćanje sudske takse na presudu u upravnom sporu protiv rješenja broj: 06.11/059-761/24 od 10.02.2025. godine, Ministarstva finansija Republike Srpske.

Taksu na presudu **u iznosu od** dužni ste da platite u roku od 8 dana od dana dostave ovog naloga u gotovom novcu na žiro račun broj 5620990000055687 naziv računa – Republička sudska taksa uz oznaku naprijed navedenog broja predmeta ovog suda 11 0 U 038375 25 U, primalac: Budžet RS, vrsta prihoda 722211, budžetska organizacija 1048001, Opština 002, te **da potvrdi o tome dostavite ovom sudu** u naprijed navedenom roku.

Upozorenje:

Ako takseni obveznik ne plati dužnu taksu u roku od 8 dana, od dana prijema ovog naloga, sud će u skladu sa članom 32. stav 1. Zakona o sudskim taksama, rješenjem odrediti vrstu i visinu taksene obaveze, kao i kaznenu taksu u iznosu od 50% visine te takse, te će obavezati taksenog obveznika da u roku od 8 dana, od dana prijema rješenja, plati dugovanu i kaznenu taksu.

